

ขยะล้นเมืองกับการเปลี่ยนขยะให้เป็นพลังงาน และปัญหาการประกอบกิจการโรงงานที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม

การเติบโตของเมืองใหญ่ (Urbanization) เป็นกระบวนการที่น่าสนใจมาก ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การอาศัยอยู่ในเมืองมีประโยชน์มากกว่าเพียงแค่เรื่องเศรษฐกิจ มีความสะดวกสบาย ในการ เข้าถึงบริการสาธารณะ การศึกษา และการทำงาน แต่ยังมีความท้าทายในเรื่องของความเหลื่อมล้ำ การเข้าถึงที่ดิน และความไม่สมดุลในการพัฒนาระบบพื้นที่ในเมืองใหญ่ การวางแผนการเจรจาให้เกิดการเติบโตที่ยั่งยืนและสร้างคุณค่าให้กับประชาชนในเมืองใหญ่เป็นสิ่งสำคัญ เมื่อพฤติกรรมบริโภค การขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเพิ่มจำนวนประชากร ต่างส่งผลกระทบต่อปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัวในทุก ๆ ปี ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นที่มาของแนวคิด Waste หรือการทำให้ขยะเหลือศูนย์ ด้วยการเลือกใช้วัสดุที่สามารถนำกลับมาแปรรูปใช้ได้ใหม่ ลดปริมาณของเสียที่จะทิ้งให้เหลือน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังครอบคลุมไปจนถึงการบริโภคให้พอดี ใช้เงินอย่างคุ้มค่า ดังนั้นการเติบโตจึงควบคู่ไปกับการบริโภค และหลีกเลี่ยงกับขยะคร่ำเรื้อรังที่เกิดจากการเติบโตและการบริโภคเหล่านั้นไม่ได้ การเติบโตของเมืองมีผลต่อปริมาณขยะคร่ำเรื้อรัง การจัดการขยะคร่ำเรื้อรังเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเมืองที่ยั่งยืน การลดขยะที่ส่งไปยังถังขยะทำให้เกิดประโยชน์ทางสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ การคัดแยกและรีไซเคิลขยะเป็นสิ่งที่จำเป็น

กรุงเทพมหานคร มีนโยบายที่จะลดพื้นที่ฝังกลบ และจะเพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดมูลฝอยชุมชน จึงได้ลงนามสัญญาจ้างให้บริษัทลงทุนก่อสร้างและบริหารจัดการมูลฝอยชุมชนด้วยเทคโนโลยีเชิงกล-ชีวภาพ (MBT) ที่ขนาด ๘๐๐ตันต่อวัน ในพื้นที่ ๒๐ ไร่ ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยอ่อนนุช (๔๘๗ ไร่ ๓,๕๐๐ ตัน/วัน) เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นระยะเวลา ๒๐ ปี เพื่อเป็นโครงการต้นแบบและนำร่องการบริหารจัดการมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ ด้วยเทคโนโลยีเชิงกล-ชีวภาพ (MBT) เพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าโดยมีผลพลอยได้ คือ ขยะเชื้อเพลิง และขยะรีไซเคิล โดยจะเหลือกากของเสียที่ต้องนำไปกำจัดน้อยที่สุด

อย่างไรก็ดี เมื่อประกอบกิจการไปแล้วกลับพบปัญหาข้อร้องเรียนก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นจาก วัตถุประสงค์ที่เป็นขยะชุมชนจากกระบวนการขนส่ง และจุดขนถ่ายวัตถุประสงค์ ซึ่งลักษณะดังกล่าว มีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนให้สิ้นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ จนท้ายที่สุดโรงงานดังกล่าวต้องปิดตัวลงตามคำสั่งของกฎหมาย เพื่อเป็นการปกป้องสิ่งแวดล้อม และให้ผู้ประกอบการโรงงานตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติและดำเนินงานให้สอดคล้องกับข้อกำหนด เพื่อให้โรงงานสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

นายจรพงศ์ ศิริวิสูตร
วิศวกรชำนาญการพิเศษ
รักษาการในตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
๑๙ กันยายน ๒๕๖๗